

„Melyik a legfőbb parancs a törvényben?”

Valóban a törvényből idézett, de nem egy, hanem két „parancsot”. Az elsőt Mózes ötödik könyvéből: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szíveddel, teljes lelkeddel, egész értelmekkel!”

A másodikat pedig a harmadik mózesi könyvből: „Szeresd felebarátodat, mint saját magadat!”

A kettős főparancs mögött mintha egy harmadik is meghúzódna. Isten azt is elvárja tőlünk, hogy önmagunkat szeressük.

Kosztolányi: „Én nem szerettem önmagamot soha. / De te szeretted.” (Februári óda)

Nincs három szeretet. Nincs egy külön emberi, felebaráti szeretet, ami a testvérünknek szól, egy Istennek szóló szeretet, és egy szeretet, ami önmagunkra irányul, önmagunknak szól. Tulajdonképpen egyetlen szeretet létezik. Az Isten szeretete

Egyetlenegy szeretet létezik, csak három vonatkozása van. Akármikor, akármerre irányul, mindig az Isten szeretetéről van szó.

Mert ha ez a szeretet önmagad felé irányul, akkor is az Istent szereted, mert Isten ajándéka vagy, ha nem is tudod ezt.

Ha magad felé irányul a szeretet az elfogadásban, a hálában, akkor Isten felé irányul a szereteted, mert hálás vagy Istennek az ajándékért. Ha a testvéred felé irányul ez a szeretet, akkor is Istenre irányul.

Csak akkor tudod megtenni a főparancsot, csak akkor tudod elfogadni önmagadat, csak akkor tudod helyesen szeretni önmagadat, csak akkor tudod szeretni helyesen felebarátodat, ha hiszel Isten szeretetében.

Nem azon múlik, hogy mit érzek, hogy érzem-e, szeret az Isten.

Ha el mered hinni Isten szeretetét, akkor válaszolj rá. A válasz lesz a főparancs.

Ne vond kétségbe akkor sem, ha nem mennek jól a dolgaid. Mindent megkérdőjelez, csak nem ezt mondod, hanem azt, hogy „nem is szeret engem az Isten”.

Mint a hisztis gyerek a kirakat előtt.

Te toporzékolysz, és azonnal kimondod, hogy „nem is szerettek. Keresek másik anyukát, keresek másik apukát.”

Ezt játsszuk Istennel is.

Hogy mennyire ott van a szívedben a lázadás, azt lemérheted azon, mit csinálsz, ha nem a te akaratod szerint ugrál az Isten. „Hát, tulajdonképpen nincs értelme imádkozni. Nem megyek el misére sem, mert fölösleges.” Azt mondod: „Én rossz vagyok, teljesen fölösleges imádkozni, misére menni, gyónni, áldozni, Bibliát olvasni.

Úgy se segít rajtam az Isten!

Nem is szerető Isten. Tudathasadásos istenképet fogsz kialakítani: „Hol szeret, hol megver. Nem értem a logikáját, hiszen én voltam misén, és én betegedtem meg. A szomszédom káromkodott, bulizott, és vígan él.

Teljesen ószövetségi módon, Krisztus előtti módon gondolkodsz. „Pedig mennyit imádkoztam, hogy Isten ne vigye el ő t, mégis meghalt.”

A kudarcok, a sikertelenségek a kapcsolataidban mindig erre a kérdésre visznek vissza: „Egyáltalán jó vagyok én? Szerethető vagyok én? Szeret engem az Isten?”

Amikor erről azt mondja neked a vádló, a gonosz, hogy „ne hidd el! Hát itt van, tessék. Nem szeret.

Amikor szomorkodni kezdesz, biztos lehetsz abban, hogy önmagadra és nem Isten szeretetére figyelsz. Isten szeretete a meg nem értett szeretet. Nem értjük az ő szeretetét, nem tudjuk, hogy miért így szeret.

Föllázadunk ez ellen a szeretet ellen. Lázár története; meg nem értett szeretet. „Uram, ha itt lettél volna!”

Az első lépés a hit az Isten szeretetében.

Ha hiszel Isten szeretetében, és válaszolni akarsz erre a szeretetre, akkor nem tehetsz mást, mint megtartod a parancsait.

Parancsai nem nehezek abban az esetben, ha nem önerőből akarsz megtartani őket. Ha önerőből akarsz megtartani, akkor nagyon nehéz szeretni.

A főparancsot egy háromlábú székhez hasonlítom. Próbálj megülni egy háromlábú széken, ha az egyik lába hiányzik. Mindig fölborulsz.

A három szeretet is teljesen összetartozik, nem lehet kihagyni egyiket sem.

A keresztény szeretet karikatúrája, ami kor Istennel nem foglalkozunk, csak szociális akciómunkások vagyunk.

Kétféle önszeretet létezik. Van egy pozitív és egy negatív önszeretet. A pozitív önszeretet, amikor szeretetben el tudod fogadni magad, mint Isten képmását.

A törvény és próféták kifejezés. Az Ószövetség iratait nem szövetségnek hívták, hanem gyakran így hivatkoztak rá, hogy a törvény és a próféták.

Ha átfordítjuk mai nyelvre azt, amit Jézus mond, akkor az így hangzik: e két parancsolattól függ az egész Ószövetség

Először is azt jelenti, hogy ha nincs meg bennünk Isten és egymás szeretése, akkor Isten parancsolatait nem fogjuk tudni helyesen használni az életben.

Szeretet nélkül a törvény úgymond zsarnokká válhat az ember életében, amely nem ismer irgalmat, hanem csak számon kér: miért nem tetted ezt, tetted azt.

Parancsol: tedd ezt, különben baj lesz. Így pedig állandó félelmet és rettegést kelt az ember szívében a kilátásba helyezett büntetéssel.

Vagy ő maga lesz irgalmat nem ismerő, mindenki fölött törvényeskető zsarnok.

A törvény szeretet nélkül könnyen rideg ítélkezéssé válik. Gondoljunk csak arra, hogy a farizeusok szívében, akik Istennek akartak engedelmessé válni, mint hatalmasodott el a törvény, és vált bálványá.

Fontosabbnak tartották azt, hogy a szombatot a maguk magyarázata szerint betartsák, mint sem hogy Jézus meggyógyítson egy beteg embert.

A „két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták Krisztus azt mondja, hogy két szeretetről van szó, nem csak egyről. Isten és felebarátaink szeretetéről függ a törvény és a próféták.

Az ember azonban erre önmagában képtelen. Az ember a bűneset után nem volt képes Istent és felebarátját az Isten szerint elvárt módon, azaz a teljes szívből, teljes lélekből szeretni.

A Biblia nem általában beszél a szeretetről, és nem a szeretetet nevezi istennek, hanem Istent szeretetnek.

A felebaráti szeretet hasonló az istenszeretethez, de nem azonos vele.

Istent teljes szívből, teljes lélekből, teljes elméből és minden erőből kell szeretni.

A felebarátot nem így. A felebarátot úgy kell szeretni, mint önmagunkat. Tehát háromféle szeretet jelenik meg itt: az istenszeretet, a felebaráti szeretet és az önszeretet.

Sehol nem olvassuk a Bibliában az önszeretet parancsát. Az önszeretet természetes, nem kell parancsba adni.

Annál inkább az ellenségszeretetet, hiszen az korántsem természetes.

A szeretetnek tehát a Biblia szerint van mértéke, módja és iránya.

A legteljesebb szeretet az istenszeretet, azután a felebarát iránti szeretet, és végül, az előbbtől módjában és mértékében is eltérő az ellenségszeretet.

Másként szeretjük gyermekeinket, szüleinket, barátainkat, házastársunkat, munkatársainkat, szomszédjainkat és ezeket a szereteteket nem keverjük össze.